

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

De florsmodernes imodernistes La Vanguardia - Catalán - 11/10/2017	3
DIÁLOGO DE FLORES EN EL PALAU El Mundo de Catalunya - 11/10/2017	4
Delíder a gregària musical La Vanguardia - Catalán - 11/10/2017	5
Modernisme ocult El Periódico de Catalunya - Catalán - 11/10/2017	7

11 Octubre, 2017

El món vegetal de Santi Moix fa estada al Palau de la Música en un 'tête à tête' amb els motius de Domènech i Montaner

De flors modernes i modernistes

MARICEL CHAVARRÍA
 Barcelona

Tenim unes coincidències el Palau de la Música i jo. De petit venia a cantar amb el Cor Madrigal. I estava més pendent d'aquella flor d'allà a dalt, de la seva forma, d'aquell jardí a què pertanyia, un jardí que podia ser com el de les meravelles de James Carroll...”, explica Santi Moix.

Quan Víctor García de Gomar, el director artístic del Palau de la Música, va proposar a Santi Moix (Barcelona, 1960) de ser artista convidat a l'edifici de Domènech i Montaner, es va produir una feliç coincidència: la flor de porcellana que Moix ha creat per a la recuperació de l'església romànica de Sant Víctor de Seuri havia d'estar-se unes setmanes parada fins a ser instal·lada al presbiteri del temple situat a la vall d'Àsua, al Pallars Sobirà. Així doncs,

Aquesta és una de les dues obres que ha creat Moix per al Palau, pertanyents a aquest imaginari propi que beu també d'influències japoneses. L'altra l'ha fet aquests dies als baixos de la sala, i es compon d'una sèrie de taques circulars que envaeixen la tela (una pantalla de tres metres per quatre) com una ona expansiva, i que juguen amb la il·lusió òptica de la perspectiva.

Situada sota l'orgue, presidint l'escenari, on romandrà o es retirirà durant els concerts segons que ho demanin els músics i artistes, aquesta peça ha estat creada a partir de l'efecte Ripley, això és, la conseqüència d'un acte o un fet, la seva memòria, explica l'artista, ciutadà de Nova York, on ja fa trenta anys que viu. “Ja el vaig utilitzar a la Page Gallery de Nova York –comenta alçant la veu en el moment en què sona l'orgue–, és una cosa que faig sovint quan estic cansat, per netejar-me. Per a mi és com si escrigués, faig

XAVIER CERVERA

Un gran mural amb pintures florals ocupa una paret de la sala Millet

La gran flor de porcellana que l'artista ha creat per a l'església de Seuri dialoga amb les roses de la sala Millet

Moix va decidir que la peça veuria la llum a Barcelona, abans de tancar-se permanentment a Seuri.

“El modernisme del Palau i jo parlem un mateix llenguatge, el de la natura”, va dir ahir l'artista a la sala Millet davant de la bastida que sustenta l'escultura feta de gegants pètals de porcellana, superposats i acoblats, i que pesa 370 quilos.

“El que em sembla interessant és que en aquesta sala, amb la llum procedent de les vidrieres, s'aprecia la part translúcida de la flor, mentre que a l'església estarà en la foscor”.

No és l'única obra de la seva nova etapa vegetal que Santi Moix exposa fins al 12 de novembre a la sala de concerts. Set petites escultures florals de ceràmica vidrada que han servit de maqueta preparatòria reposen a la sala Millet. I, al costat oposat, un gran mural amb pintures florals sintètiques contrasta amb el modernisme de l'espai.

cercles que van agafant forma, és una cosa juganera, amb dinàmica de formes i colors, amb transparències i subtilitats.

El col·leccionista Josep Maria Civit, per a qui Moix ha assolit amb la flor de porcellana el seu particular *Guernika*, va proposar ahir, durant la presentació de la mostra, que, igual com la *Carmela* de Jaume Plensa s'ha instal·lat permanentment al costat del Palau, també Santi Moix pot tenir a la sala una peça fixa similar a aquesta flor, la primera obra, per cert, en què treballa amb porcellana.

“És una peça sofisticada. Volia que fos forta però translúcida, i la terracota no ho és, de manera que vam fer una barreja de porcellana amb fibres sintètiques que impedeixen que es deshidrati. Volia una cosa àgil, volàtil. Volia que la gent quan entrés a l'església es deixés anar, que res no s'imposés. Aquesta flor té una vida, es pot moure, se't pot menjar, com en aquell còmic de Tarzan i la flor d'amarant”, va dir amb un somriure. I tot seguit va insistir que no vol ser l'últim pintor que recupera una església de la vall. “Cal convocar altres artistes contemporanis que recuperin altres esglésies i es creï un circuit per a un turisme sostenible”.

11 Octubre, 2017

ARTE EXPOSICIÓN

DIÁLOGO DE FLORES EN EL PALAU

El artista Santi Moix expone su obra de inspiración vegetal en el templo modernista

ANA MARÍA DÁVILA BARCELONA

Cuando el arquitecto Lluís Domènech i Montaner concibió la abigarrada y floral decoración del Palau de la Música Catalana, seguramente lejos estaba de imaginar que, cien años más tarde, la obra de otro artista catalán llegaría a establecer un diálogo tan directo con ella. Ese nuevo creador es el pintor y escultor Santi Moix (Barcelona, 1960), primer artista plástico invitado de la temporada 2017-18 del templo modernista.

Residente en Nueva York desde hace 30 años, Moix es autor de una obra en la que la naturaleza tiene una fuerte presencia. Una característica que le convierte, sin duda, en una figura imprescindible en ese diálogo música-arte que el Palau viene desarrollando con tanto éxito desde hace un tiempo.

Asimismo, la muestra que Moix expone hasta el próximo 15 de noviembre conecta directamente con uno de sus proyectos más ambiciosos: la decoración, con pinturas al fresco, de la iglesia románica de Sant Víctor de Saurí, en el Pallars Sobirà, de cuya recuperación se han hecho cargo el departamento de Cultura de la Generalitat y el Obispado de Lleida.

En el marco de esa acción artística —una serie de pinturas que evocan la naturaleza que rodea el templo— Moix concibió como elemento central una gran flor de porcelana y que ahora, antes de su instalación definitiva en el ab-

El artista Santi Moix, ayer, en el Palau de la Música. SANTI COGOLLUDO

side de la ermita de Saurí, podrá ser contemplada, por primera vez, en la sala Lluís Millet del Palau.

Esta espectacular y a la vez frágil creación —que requiere de un andamio para su exhibición— se complementa con media docena

de esculturas florales de menor formato, así como un gran mural floral y otra pintura también de gran formato, situada en medio del escenario, y que acompañará todos los conciertos de la institución durante los días que dure la muestra.

«Santi Moix es un artista que ha traspasado ampliamente nuestras fronteras con una obra de contornos apasionados que establece un impactante diálogo decorativo con el mundo vegetal, regado por la música, que diseñó Domènech i Montaner», señala

Víctor García de Gomar, director artístico adjunto del Palau. «Las flores que él nos regala son flores inquietantes, tenebrosas; son flores que luchan por sobrevivir, con un punto de venenosas, pero que al mismo tiempo se perfeccionan con la luz del día», añade García de Gomar.

El artista, por su parte, afirma que su trabajo responde a la necesidad de «crear cosas que nos unan y que no nos clasifiquen en apartados diferentes. Yo no me siento propietario de nada ni quiero imponer nada a nadie. Lo que me emociona es hablar de cosas que hagan sonreír a la gente».

Moix, que recuerda haber cantado de niño en el Palau, reconoce que fue idea suya exhibir ahí la pieza decorativa que luego se instalará en la iglesia de Saurí. «Me parece importante que esta flor se pueda ver en Barcelona antes de encerrarla en la oscuridad de la ermita», señala Moix respecto a una obra que representa su primera creación con un material tan sensible como la porcelana.

«Se trata de una pieza muy sofisticada, elaborada con una mezcla de porcelana de Limoges y fibras sintéticas que le daban una mayor elasticidad en el proceso de secado», explica. «Quería que fuera algo ágil y volátil, para que cuando la gente entre en la iglesia se integre y se deje ir, sin que haya nada impuesto».

Como es habitual en la iniciativa del Palau de la Música, no está previsto que la obra del artista invitado pase a formar parte del patrimonio de la institución, si bien ayer, en el marco de la presentación de la muestra, el coleccionista Josep Maria Civit, encargado de glosar la figura de Moix, se mostró dispuesto a colaborar para que sus flores permanezcan en la sede del Orfeó Català.

11 Octubre, 2017

Les conseqüències de la incertesa política

Imatge d'un concert nocturn ple de gent del festival Primavera Sound del 2014

De líder a gregària musical

La conjuntura política podria posar en perill la capitalitat de Barcelona

ESTEBAN LINÉS
 MARICEL CHAVARRÍA
 Barcelona

Barcelona, que històricament ha estat parada gairebé obligatòria en el circuit de les estrelles internacionals de l'òpera o el rock, podria veure la seva capitalitat musical significativament minvada en l'escenari d'una eventual independència o d'una incertesa prolongada per la falta de solució del conflicte que derivi en més fuga empresarial i en l'empobriment del teixit econòmic. Promotors, agents i artistes es pronuncien sobre això.

Gay Mercader, una referència gairebé llegendària dels promotors a Espanya, reconeix que la incertesa política dels últims dies no

s'ha traduït en una marxa enrere o aturada dels projectes i concerts previstos o en negociació. "Els meus col·legues de l'estranger tampoc no han mostrat preocupació. Ara mateix porto dues coses potents entre mans i no hi ha novetat. Avui mateix [per ahir], un agent estranger m'ha dit: 'Business as usual'". El que sí que adverteix el bregat professional és que si la situació esdevé la independència, "llavors tot canviaria" perquè la nova conjuntura afectaria la fiscalitat dels artistes i grups que vinguessin a tocar a Catalunya. "El que veig en aquest deliri és que en una nova situació no hi hauria el conveni de doble impositició que funciona ara. En un primer moment la càrrega impositiva seria tan elevada que molts s'ho pensarien abans de venir a actuar aquí".

Jordi Herrueruela, màxim im-

pulsor dels festivals Cruïlla i Cruïlla Tardor tampoc no veu senyals significatius: "No he notat res ni per part d'agents ni d'artistes". Neo Sala, factòtum de la promotora barcelonina Doctor Music, reconeix que a mitjans de setmana passada va rebre trucades una mi-

GAY MERCADER

"En una independència la càrrega impositiva seria tan alta que molts s'ho pensarien"

ca alarmades dels mànagers de la cantant Lorde que havia d'oferir un concert al Sant Jordi Club dilluns passat. "Havien vist les impactants imatges dels incidents de l'1-O i em van preguntar si era segur que actués Lorde a Barcelona.

És l'únic que he notat".

La promotora de concerts més important a escala internacional, Live Nation, amb seu espanyola a Barcelona, també insisteix que hi ha normalitat. "Els agents internacionals no creuen que passi res alarmant. Continuem rebent ofer-

AL PRINCIPI...

"En aquesta nova conjuntura patirien els esdeveniments que reben subvencions"

tes amb tota normalitat per a gires i concerts. L'únic que falla és la venda d'entrades, que ha caigut molt significativament". El mateix opinen Tito Ramoneda, de la promotora que organitza festivals com el de jazz, Guitar, De Cajón!

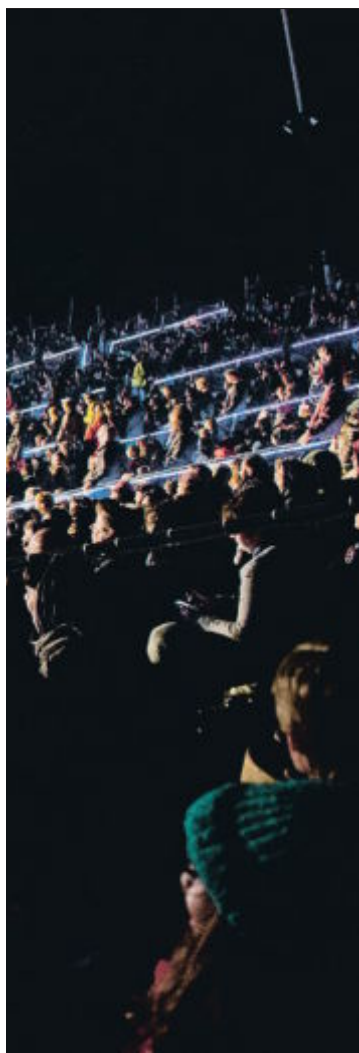
("estem negociant amb completa normalitat gires internacionals del 2018"), o Alberto Guijarro, codirector del punter Primavera Sound.

En canvi, un significatiu promotor i agent musical, amb molts anys d'activitat en el circuit barce-

DANIL TRIFONOV

"No havia pensat mai a anular, al contrari, tenia més curiositat i ganes d'homenatjar Mompou"

loní, català i espanyol i que prefeix mantenir l'anonimat, afirma que Barcelona no sortiria del circuit de les grans gires perquè té un públic assentat i fidel. Però en públic més especialitzats com el de jazz, per exemple, la cosa varia. I

ÁLEX GARCIA

L'Arts Santa Mònica ajorna dues exposicions

■ Els últims dies l'Arts Santa Mònica s'ha vist obligat a ajornar dues exposicions a causa de la intervenció econòmica per part del Govern espanyol a la Generalitat. Es tracta de *Què en sap la història de mossegar-se les ungles*, de Francesc Torres i Santiago Ydáñez, i *Fotografies com a espai públic*, en què per primera vegada es mostren les últimes adquisicions de la Col·lecció Nacional de Fotografia. Segons un portaveu del Departament de Cultura, a causa de les mesures establertes pel Ministeri d'Hisenda mitjançant l'Ordre HFP/886/2017 del 20 de setembre, l'Arts Santa Mònica no pot fer cap mena de despesa que no estigui ja compromesa.

en una nova dinàmica d'independència "la situació de la música es veuria molt afectada, perquè actualment a Catalunya una gran activitat d'esdeveniments musicals reben subvencions, i en la conjuntura independent la cultura deixaria de ser prioritària; una cosa que potser ja pot passar en els patrocinis dels quals depenen esdeveniments i festivals".

Promotors de la música clàssica, que en l'última dècada ha viscut malgrat la crisi una època d'èsser a Barcelona, també asseguren que de moment no reben trucades de cap agent que expressi dubtes respecte el seu calendari d'actuacions a Barcelona. I a més asseguren que no arribarà a afectar, per la confiança i garanties que ofereixen a hores d'ara el Palau, el Liceu o l'Auditori.

L'estrella russa Danil Trifonov, que va actuar a l'Auditori els tres

VALERY GERGIEV

"Continuaré venint a tocar a Barcelona siguin quines siguin les condicions"

dies dels fets de l'1-O, afirma que no va pensar mai a cancel·lar el concert com li proposava el seu mànager Pat Winter, d'Opus 3. "Al contrari, tenia més curiositat i ganes de venir a fer el meu homenatge a Mompou a la seva pròpia ciutat", assegura el pianista. "La vida a Barcelona és normal i en Danil no corre cap perill", va assenyalar Ibercamera a l'agent.

Però continuaran venint a tocar les grans estrelles si es prolonga el conflicte i Barcelona es converteix en una ciutat de segona categoria? El director del Mariinski, Valery Gergiev, que ve pràcticament cada any dins del marc d'una gira espanyola, assegura que continuarà tocant a Barcelona "sota les condicions que sigui".

Giovanni Antonini, que actuarà aquest mes al Palau de la Música, assegura que no sap per què exactament Catalunya vol ser independent, però afegeix: "No hi veig cap problema ideològic: si em conviden vindré". El director d'Il Giardino Armonico, que vaticina que se'ls faria pagar un alt preu per voler la independència i seria molt dur per a Catalunya", també afirma que si les sales de Barcelona es veiessin obligades a rebaixar els caixets dels artistes ell acceptaria en funció de l'interès musical que tingués per ell el concert.

Un altre artista assidu a Barcelona, el violoncel·lista Jean-Guihen Queyras, assegura que si s'empobris la societat barcelonina estaria "doblement predisposat a continuar anant a tocar" i lamenta les pressions dels bancs i les empreses.

"La música -apunta el violinista Josep Colomé, l'únic membre català del Brahms Project, acabat de fundar- ha estat sempre una raó de ser de les persones quan hi ha hagut conflictes interns o externs. La nostra obligació és alimentar amb el món ideal dels sons i portar-lo on sigui necessari. Les ànimes no tenen pàtria". ●

BARCELONEJANT

NATÀLIA
Farré

Modernisme ocult

De les lones a les tanques. Fins fa poques setmanes unes lones tapaven la vista de l'edifici construït a la manera de les antigues viles palatines d'estil modernista que, el 1889, es va fer construir **Ramon Montaner**. I també des de fa poques setmanes les tanques, moltes, obliguen el transeünt a admirar la sumptuositat de la construcció, ja descoberta, des de la distància. Les lones eren fruit de la rehabilitació de l'edifici; les tanques les marca la política. Massa manifestacions. I massa posicions. No en va, on va tenir la seva residència el primer comte de la Vall de Canet (noble per obra i gràcia d'Alfons XIII), ara té la seu (i búnquer) la Delegació del Govern. És el Palau Montaner, la

sortir de les mans de **Lluís Bru**. No hi havia en aquell moment artesans i artistes més doctes que aquests. Ni ningú amb més ganes de mostrar el seu poder burgès que **Montaner**. D'aquí ve la sobredosi d'escuts familiars en sòls, vidrieres, teles i fustes. I la profusió de repussats i fornícules. Amb tot, l'espectacularitat la dona l'entrada principal amb la seva monumental escala, idea de **Domenèch i Montaner**, que llueix sota una impressió claraboia amb motius vegetals, dissenyada per **Rigalt**, i el primer tram del qual s'acaba davant d'unes escultures d'**Arnau** que donen la benvinguda amb ofrenes de sal, aigua, vi i pa. Cal destacar, també, la barana, ornamentada a més no poder amb conjunts florals i criatures mitològiques, a més de lleons, dracs i serps.

perimetral dissenyada amb barrots en forma d'abella i rematats amb estrelles de cinc puntes.

La dificultat de l'entrada sap molt greu, ja que és un dels edificis modernistes més recarregats, desconeguts i més ben conservats de la ciutat. De l'edifici n'han desaparegut estances, com la impressionant sala de música, o la cuina i els lavabos, exemples de modernitat a principis del segle XX, però es conserva bastant sencer tenint en compte que des que la família **Montaner** el va abandonar durant la guerra civil, l'edifici ha sigut seu, abans de ser Delegació del Govern, de l'Institut Balmes, després de la contesa, i de la Falange des dels anys 50 fins al final de la dictadura. ≡

La Delegació del Govern amaga una joia artística d'accés restringit

Al Palau Montaner hi van treballar els millors artistes i artesans de principis del segle XX

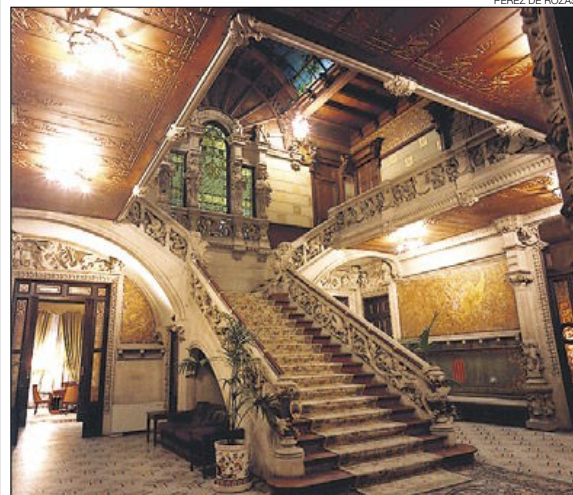
construcció modernista més desconeguda i oculta, alhora que opulenta, que hi ha a Barcelona. Amb permís de la Casa Comalat, que no té rival pel que fa a secretisme i decoració desbordant.

Ramon Montaner, home amb possibles, no va escatimar recursos a l'hora d'erigir la seva residència. La va encarregar a **Josep Domènech i Estapà**, arquitecte pseudomodernista, i la va fer acabar a **Lluís Domenèch i Montaner**, modernista de pro, a més a més de nebot del comitent. I l'autor del Palau de la Música va posar tots els sentits en el que va ser un dels seus primers dissenys. Vaja, que es va envoltar dels millors per decorar l'interior. ¿El resultat? Insuperable. L'ebenisteria la va firmar **Gaspar Homar**, els vitralls els va posar **Antoni Rigalt**, les escultures les va tallar **Eusebi Arnau** i els mosaics van

Seu de la Falange

Però veure un desplegament decoratiu com aquest no és fàcil. Durant un temps l'ajuntament hi va programar visites des de la Ruta del Modernisme. Ja no es fan i difícilment es repetiran. La seguretat obliga. Tot i així, hi ha una opció: la Fundació Tàpies. A veure, **Montaner** era soci de **Francesc Simón**, i tots dos van fundar l'editorial Montaner i Simón, la seu de la qual, ara ocupada pel centre dedicat al pintor matèric, també la va construir **Domenèch i Montaner**. Així que des de la Fundació Tàpies s'organitzen rutes pels dos edificis i un tercer, la Casa Thomas, del mateix arquitecte i també vinculat a l'editorial. Però no són ni gaires ni constants.

El conveni amb la Delegació del Govern preveu sis visites l'any. L'última estava programada per a dissabte passat però es va suspendre en nom de la seguretat. Així que el que es pot fer és disfrutar el palau per fora, que també és possible. De moment des de lluny, per culpa de les tanques, ja ho saben. Es pot contemplar la façana amb els mosaics de ceràmica vidrada amb alegories de la impremta, les arts clàssiques i els nous invents (telèfon, gramòfon i electricitat). Sense oblidar els dos blasons i l'au fènix que coronen l'entrada principal. O la tanca de forja

PÉREZ DE ROZAS

► La monumental escalinata del vestíbul del Palau Montaner.

Assaig general – Catalunya Música

10-10-2017

En el programa “**Assaig general**” de Catalunya Música, emès en directe, Albert Torrens va entrevistar ahir **Joan Oller**, director general del Palau de la Música Catalana, que va explicar l'experiència del concert del **Cor Infantil de l'Orfeó Català a Pisa**, en què va interpretar les *Vespres* de Monteverdi al costat de les formacions de Sir John Eliot Gardiner (minuts 21:34 a 36:56). Van acompanyar Oller les cantaires del Cor Infantil Martina i Emma.

També, en el programa la directora de la **Revista Musical Catalana**, **Mercedes Conde**, va explicar el contingut del darrer número de la revista, així com també va comentar l'actualitat musical (minuts 02:20 a 17:33).

Enllaços:

(10 d'octubre de 2017, programa 228)

<http://www.ccma.cat/catradio/assaig-general/>

http://www.ccma.cat/audio/popup/977559?autoplay=true&temps_inici=2216.742

The screenshot shows the website of Catalunya Música. The main header includes the CCMA logo and navigation links for TELEVISIÓ 3, RÀDIO CATALUNYA, and various news and sports sections. The main content area is titled 'Assaig general' and features a large photo of the Cor Infantil de l'Orfeó Català. Below the photo is a video player for 'Programa 228: Aquesta tarda, hem conegut l'experiència del Cor Infantil de l'Orfeó Català a Pisa'. The sidebar on the right lists programs like 'ARA FEM', 'Catalunya Ràdio', 'Informatiu', 'Tots els matins del món', and 'Els Experts'. At the bottom, there is a section for 'MILLORS MOMENTS' and 'PROPERA EMISSIÓ'.

ARA FEM	
CATALUNYA RÀDIO	El matí de Catalunya Ràdio
Catalunya Informació	Informatiu
Cat Música	Tots els matins del món
iCat	Els Experts

PROPERA EMISSIÓ	
Cat Música	Dimecres 11/10/2017, 19.00
Cat Música	Divendres 13/10/2017, 19.00
Cat Música	Dilluns 16/10/2017, 19.00